

ולא נצטרכו אל כלי מלחמה ולא היו העם מלומדי מלחמה, ובקע עליהם (כ"ל להם) את הים ועברו בתוכו ומבע בו פרעה וחילו והשליכם הים מתים לעיני בני ישראל. והדבר ארוך וידוע:

פך אמר הכוזרי זהו הענין האלהי באמת, ומה שנתלח בו מן המצות ראוי לקבלו כי אין נכנס בלב "מאמתו" (כ"ל מחמתו) ספק לא מכשפים ולא מתחבולה ולא מדמיון, ואילו נדמה להם המכות והבקע הים ועברם בתוכו לא ידומה להם הצלתם מן העבדות ומות מעבידיהם וקחתם שללם והשאר ממזגם אצלם. וזה עקשות מאפיקורסים:

פה אמר החבר ואחרי זה יותר מזה שעמדו במדבר ארבעים שנה מקום אין זרע והוריד להם לחם נברא יום יום מלבד השבת אכלוהו ארבעים שנה:

אמר

אוצר נחמד

קול יהודה

זה קס להם פתאום עם גאולתם: ולא היו מלומדי מלחמה וכו'. הביא ראיה שלא היה בנסים הסם שום פזר וסעד בטבע, כי אין צורך בכל זה כי כיד ס' אשר לא תקצר וסוף ס' ילליה פתאום בלי הצעות והקדמות:

פך ומה שנתלה בו מן המצות. המצות הסלויס ביצירת מלרים. כלומר מלד שפאוס בחר ס' מכל העמים ועשה להם נפלאות כאלה, ראויים הם לכל המצות אשר נתן להם הנורא ביהוד מה שלא עשה כן לכל גוי. וכזה סודס לדברי הכתר כי פתח דבריו באירו כעוז, ועל נסון הסיס בזה שאל אוחו על אמונתו בסימן י' וסיסס ראשית תשובתו שמאמין באלהי האבות המוציא את בני ישראל ממצרים: ואילו בדמה. כלומר שאל ח' דמה ונאמר בדרך מכל רחוק כי דמה להם הכל באחיות עינים ובטעות, כאל לא בשכל עשותם וחלומותם אשר יאמרו לנשס ילאו חפשי ממלך עו הרוסס כהם בחוקס: ומות מעבידיהם. שכל המלרייס הושלסו מתים לפניהם והס לקחו כל שללם: והשאר ממזגם. נאמר בממון אללס, ואללס אחיות עינים לא יעמוד רק כמעט רגע, ונאמרו דואיס כי בעלי הכבוף ואוחיו עינים ע"ס הדוז נפישו כסן מדליס איסר: עקשות מאפיקורסים. לא יאמר זה רק אפיקורס שוטה:

פה שעמדו במדבר ארבעים שנה. וכדאי דמיונות ובהכליס לא יתקיים עם רב כזה בלי מאלל כמון ארוך כזה, אף לא בכשופיס ותחבולות, שבעוסקיס בכשופיס ותחבולות רוכס ככולס חסרי לחס דליס ואכיוניס כמו שזכרתי:

גם

משפט ההחבולה במעשה שדים שמה הרשע במעשה כשפים, אין ספק כי סר ללס מעליהם לא יסופק בעינים משום מעשה כשפים או תחבולת מעשה שדים: ולא מדמיון וכו'. שההיינה הגפלותה הסן בדרך אחיות עינים שאלס כן לא היה נמשך מן הדמיון ההוא מציאת ריות והאלה בפעל גמור: וזה עקשות מאפיקורסים. ר"ל לייחס הדברים אל תחבולות מעשה שדים וכשפים, ולומר שחרטומי מלרים לא הודו למשה רק על גדולתו מהס כסוג הכחמה הכיף שנקרדו בו בפחות ויתר וכמאמר בירוס"ו הכלריי צנקיעת יס סוף פי רשע מחתה לו. כי הס אמנס דברי עקש ופחלתול מאפיקורסים, האומרים לאל סור ממנו, כמו שיבא בהמיסי סימן ח':

פה יותר מזה. ר"ל יותר מזה שספרתי עד הכה אספירה נל לך מלד היות הספור המסחזע בדברים עשמידיס משך זמן ארוך. והדבור הזה חוזר לאמרו בהחלת סימן פ"ג לאל הענין נפסיל יותר וט'. ועכשיו מוסיף עליו כהלה מופלגת: להם נברא. כי בריאה חדשה כיס סנז שיחזר סימן ל"א:

גם

וכן גיד הגסה אין לנו הולכים אחד איסור יעקב אבינו הלא מצות מרע"ה. הלא תראה תרי"ג מצות נאמרו לו למשה בסיני וכל אלו מכלל המצות, ע"כ: ולא היו וכו'. ר"ל מה שלא הוצרכו לכלי מלחמה לא היה מהפלגת גבורתם כי לא היו מלומדי מלחמה רק מלח ס' יהיה זאת וזרוע עוזו ית' הושיעה לנו: **פך** זהו הענין האלהי באמת. הוא הענין האלהי אשר זכרת סימן כ"ז לאמר והתהברות כבודו אלינו וכו', וסימן מ"ג באמרך אמור אשר נראה על ידו להמון ההתברות הדבר האלהי וכו'. גם בסימן ע"ס מראשית דבר עד אחריתו: ומה שנתלה בו וכו'. ר"ל חלק המצות הנמשך ובה מכה הענין האלהי המתברר כל נרכו בגפלותה הסן אשר עשה עמכם להפליא ביצירת מלרים, ראוי הוא להתקבל מלד ענינו אע"פ שלא היה מהפרכס אללס מעמד הר סיני שיזכור אה"כ. ורמז בפרס אל כמות החלויות בענין יציאת מלרים קקרבן פסח וקדוש בבורות חולתם: כי אין נכנס בלב מאמתו וכו'. ר"ל שהגזיר על אמתו לא יהיה לבו טוקפו משום ספק כשפים וכו': לא מכשפים ולא מתחבולה. לא כחרטומי מלרים כעושים בלסיהם ובלהסיהם אשר על ביאורס אמרו חז"ל בלסיהם אלו מעשי שדים, בלהסיהם אלו מעשה כשפים. וכיון שעמדו הגפלותה הסן במלרף סור מלרים מקוס

משפט ההחבולה במעשה שדים שמה הרשע במעשה כשפים, אין ספק כי סר ללס מעליהם לא יסופק בעינים משום מעשה כשפים או תחבולת מעשה שדים: ולא מדמיון וכו'. שההיינה הגפלותה הסן בדרך אחיות עינים שאלס כן לא היה נמשך מן הדמיון ההוא מציאת ריות והאלה בפעל גמור: וזה עקשות מאפיקורסים. ר"ל לייחס הדברים אל תחבולות מעשה שדים וכשפים, ולומר שחרטומי מלרים לא הודו למשה רק על גדולתו מהס כסוג הכחמה הכיף שנקרדו בו בפחות ויתר וכמאמר בירוס"ו הכלריי צנקיעת יס סוף פי רשע מחתה לו. כי הס אמנס דברי עקש ופחלתול מאפיקורסים, האומרים לאל סור ממנו, כמו שיבא בהמיסי סימן ח':

פה יותר מזה. ר"ל יותר מזה שספרתי עד הכה אספירה נל לך מלד היות הספור המסחזע בדברים עשמידיס משך זמן ארוך. והדבור הזה חוזר לאמרו בהחלת סימן פ"ג לאל הענין נפסיל יותר וט'. ועכשיו מוסיף עליו כהלה מופלגת: להם נברא. כי בריאה חדשה כיס סנז שיחזר סימן ל"א: